

LEGASTENIA Z HOMEOPATYCZNEGO PUNKTU WIDZENIA cz. I

SŁOWA KLUCZOWE: Legastenia (inaczej dysleksja) – z greckiego „trudności ze słowami i językiem”. Współcześnie terminem tym określa się wszelkie trudności z nauką czytania i pisania, a szczególnie z przyswojeniem umiejętności poprawnego literowania oraz wyrażania myśli na piśmie u dzieci, które w innych dziedzinach nie wykazują cech upośledzenia.

O domniemanych przyczynach i przejawach legastenii (dysleksji) pisaliśmy szczegółowo w 4 numerze „Homeopatii praktycznej” (Nr 4/99 – artykuł M. Nowotarskiej-Augustyniak pt. „Dysleksja – podejście holistyczne”). W poniższej pracy autorka skupia się na analizie miazmatycznej i możliwościach leczenia tego zaburzenia. W części II artykułu, którą zamieścimy w następnym numerze pisma, przedstawimy interesujące wyniki przeprowadzonych przez autorkę badań oraz wynikające z nich ogólne zasady homeopatycznego leczenia legastenii.

Dla lepszego zrozumienia poniższej pracy przypomnijmy, że według współczesnych neurologów podłożem większości przypadków legastenii wydaje się być występowanie drobnych anomalii w strukturze mózgu, w obszarach współdziałających w realizacji funkcji mowy. W przeprowadzonych badaniach stwierdzono też minimalne odchylenia w głębszych strukturach mózgu, odpowiedzialnych za proces widzenia. Wśród czynników wzbudzających wymienia się wpływy fizyczne, chemiczne i biologiczne działające na dziecko w okresie płodowym i okołoporodowym, zaburzenia hormonalne, choroby zakaźne (szczepienia), urazy psychiczne, zaburzenia emocjonalne, a zwłaszcza przewlekły stres.

W dzisiejszych czasach jesteśmy – jako homeopaci – coraz częściej konfrontowani z problemem legastenii, ponieważ coraz więcej dzieci jest nią dotkniętych. W niniejszej pracy pragnę się skupić na możliwościach leczenia tego zaburzenia.

Pojęcie legastenii zapewne nie było znane dawnym homeopatom, jednak typowe błędy przy czytaniu i pisaniu pojawiały się również w przeprowadzonych przez nich próbach lekowych i jako takie zostały opisane. W repertorium Synthesis, wydany przez Instytut Hahnemanna, nie znajdziemy wprowadzić hasła „legastenia”, ale jest tam szereg innych przydatnych rubryk, które zamieszczono w 4 (4/99) numerze Homeopatii praktycznej (patrz tabela: „Pomocne rubryki” na str. 25).

Odnieśmy się teraz do *materia medica* wybranych leków. Studiując obrazy kolejnych środków stwierdzimy, że tylko nieliczne charakteryzują się jednoznacznymi objawami pasującymi do legastenii:

1. Lycopodium

T.F. Allen: Przy pisaniu opuszcza lub dodaje litery. Błędy w pisaniu. Przy pisaniu pacjent używa niewłaściwych słów, dodaje wiele liter, ale jest świadomy swoich błędów.

Boericke: Osłabienie pamięci, chaotyczne myśli; pacjent błędnie sylabizuje albo podczas pisania używa niewłaściwych słów lub sylab; nie potrafi przeczytać tego, co napisał.

Hahnemann: Przejęzyczenia w słowach i sylabach. Pacjent nie może czytać, bo nie rozpoznaje liter

i myli je. Widzi je i potrafi namalować, ale nie może sobie przypomnieć ich znaczenia. Wie np., że Z jest ostatnią literą alfabetu, ale zapomniał, jak ona się nazywa. Zapisuje to, co zamierzał zapisać, odpowiednimi literami, ale nie potrafi potem tego przeczytać.

Hering: Używa nieprawidłowych sylab, robi błędy przy pisaniu. Niepoprawnie sylabizuje słowa, miesza litery i sylaby albo dodaje części słów.

Herscu: Mogą występować zaburzenia koordynacji pomiędzy lewą a prawą półkulą mózgu, jakby wskutek uszkodzenia corpus callosum doszło do zaburzenia przepływu informacji z jednej półkuli do drugiej.

Pacjent popełnia błędy przy czytaniu i pisaniu, zamieniając lub opuszczając litery, albo używa nieprawidłowych słów; popełnia też błędy przy dodawaniu kolumny liczb. Pracę pisemną wykonuje szybko, ale nie potrafi potem przeczytać tego, co właśnie napisał.

Jahr: Osłabienie pamięci, przejęzyczenie się w słowach i sylabach. Mylenie liter przy pisaniu i czytaniu.

2. Thuja

T.F. Allen: Podczas pisania pacjent popełnia wiele błędów. Mimo intensywnego skupienia uwagi zamienia lub dodaje litery, innym razem całe sylaby i słowa, albo opuszcza je.

Candegabe: Popełnia błędy w piśmie, opuszcza litery i sylaby.

3. Medorrhinum

H.C. Allen: Występuje znaczące osłabienie pamięci, pacjent zapomina znajome nazwy, litery, nie potrafi poprawnie sylabizować, nie wie, jak przeliterować słowo „how”.

Herscu: Roztargnienie może prowadzić do legastenii z wynikającymi z tego błędami w czytaniu, pisaniu, liczeniu, czasem – w słyszeniu lub nawet w wizualnym postrzeganiu, co wyraża się w malowaniu lub rysowaniu figur „do góry nogami”. Spiesząc się, dziecko popełnia błędy ortograficzne, nawet jeśli zna prawidłową pisownię danego słowa.

4. Natrium muriaticum

Hahnemann: Zlewanie się liter przy czytaniu. Zamglenie widzenia podczas czytania i pisania. Zaburzenia wzrokowe, litery zlewają się.

Lathoud: Podczas czytania litery zlewają się.

5. Tuberculinum

Herscu: Pacjent popełnia błędy w czytaniu i pisaniu, opuszcza litery albo nawet pisze słowa z góry na dół zamiast z lewa na prawo.

Na koniec należy jeszcze wspomnieć, że Yves Laborde uzyskał dobre rezultaty w leczeniu objawów wskazujących na legastenię, stosując nozody Tuberculinum, Medorrhinum, Syphilinum i Carcinatinum. Również Dorsci poleca w takich przypadkach Carcinatinum.

Podsumowując możemy stwierdzić następujące zależności:

- zdaniem większości neurologów i psychologów prawdziwa legastenia jest chorobą przewlekłą;
- według § 78 Organonu „prawdziwymi naturalnymi, przewlekłymi chorobami są te, które powstały na gruncie przewlekłej miazmy”. Ta wywołująca przyczyna może być zarówno odziedziczona jak i nabyta;
- powyższe cytaty z różnych materia medica jak i z Laborde’a i Dorsci’ego dotyczą leków przewlekłych, tzn. leków, które są w stanie wyleczyć choroby nabyte i odziedziczone;
- nie da się tego powiedzieć o wszystkich lekach znalezionych w repertoriach w odnośnych rubrykach, ponieważ błędy w pisaniu i czytaniu mogą też wynikać z osłabienia pamięci lub nieuwagi i tym samym nie muszą być objawem prawdziwej legastenii. Próby lekowe są oczywiście przerywane zanim wystąpią wspomniane anomalie mózgowe;
- w swoich „Chorobach przewlekłych – Miazmy” J.H. Allen przypisuje błędy w pisaniu skazie syfotycznej;

- wielu znanych homeopatów, takich jak Voegeli, Allen, Burnett, Fortier-Bernoville, twierdzi, że sykoza może być wywołana szczepieniami. Według nowszych doniesień szczepienia mogą być przyczyną również innych miazm. W swoim wykładzie „Szczepienie - niesłychany błąd”, wygłoszonym w Graz, dr Buchwald stwierdził, że szczepienia mogą też być przyczyną legastenii.

Z tego wynika, że w trakcie homeopatycznego leczenia legastenii należy uwzględnić przeprowadzone szczepienia, a przede wszystkim ich następstwa.

Na co trzeba jeszcze zwrócić uwagę podczas szukania odpowiedniego leku?

Hahnemann pisze w § 5 Organonu:

„W leczeniu chorób przewlekłych ważna jest znajomość najważniejszych momentów z całego przebiegu choroby. Trzeba znaleźć przyczynę, której podłoże stanowi najczęściej przewlekła miazma”.

Tak więc oprócz dokładnej anamnezy szczególnie ważny jest wywiad rodzinny, który może wskazywać na odziedziczoną miazmę.

(c.d.n.)

Z niemieckiego przetłumaczyła
lek. med. Ewa Kowzan

Piśmiennictwo:

1. Schenk-Danzinger *Legasthenie Zerebral-funktionelle Interpretation.*
2. Lisa Dummer-Smoch *Neue Forschungsergebnisse zur Legasthenie.*
3. Hahnemann-Institut Greifenberg: *Synthetische Repertorium.*
4. J.H. Allen *Die Chronischen Krankheiten, Die Miasmen.*
5. Hahnemann: *Organon der Heilkunst.*
6. Dr. Buchwald: *Impfen schützt nicht – Impfen nützt nicht – Impfen schadet (Vortrag an der Universität Graz am 22.11.1988).*
7. T.F. Allen: *Materia Medica aus ExLibris von RADAR Archibel/Belgien.*
8. Hahnemann: *Materia Medica aus ExLibris von RADAR Archibel/Belgien.*
9. Boericke: *Homöopathische Mittel und ihre Wirkungen.*
10. Hering: *Kurzgefaßte Arzneimittellehre.*
11. Herscu: *Kinderkrankheiten.*
12. Candergabe: *Vergleichende Arzneimittellehre.*
13. H.C. Allen: *Leitsymptome wichtiger Arzneimittel.*
14. Lathoud: *Materia Medica.*
15. Jahr: *Leitfaden zur Ausübung der Homöopathie.*